

עמ"ת 40425/12/20 - מדינת ישראל נגד ס.ח

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 40425-12-20 נ' (עציר)

עמ"ת 40626-12-20 (עציר)

בפני כבוד השופטת שושנה ליבוביץ
עוררת (ומשיבה)
נגד
משיב (ועורר)
מדינת ישראל
ס.ח (עציר)

החלטה

1. בפני שני עררים על החלטות בית המשפט השלום בירושלים במ"ת 17200-10-20; החלטת כב' השופטת ג' סקפה-שפירא מיום 15.10.20 בה נקבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למר ס.ח בכתב האישום והחלטת כב' השופט פ' שטרק ביום 17.12.20 במסגרתה הוא שוחרר בתנאים, שעיקרם מעצר בית בבית הוריו בשכונת בית חנינא בפיקוח מפקחים שאושרו על ידי בית המשפט, ממנו הוא רשאי לצאת לצורך לעבודתו (בפיקוח של המפקחים בדרך אל מקום העבודה ובחזרה ממנה ובהעדר פיקוח במהלך העבודה עצמה), חתימה על ערבות עצמית בסך 10,000 ש"ח, וחתימה על ערבות על ידי הערבים, כל אחד בסך של 5,000 ₪. מטעמי נוחות, המדינה תכונה עוררת ומר ס.ח יכונה משיב.
2. נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, כליאת שווא, תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות (שתי עבירות) ואיומים.
3. המשיב והמתלוננת נשואים כארבע שנים. לפי עובדות כתב האישום, ביום 2.10.20 התגלע ויכוח בין המשיב לבת זוגו במהלכו נטל את הטלפון הנייד שלה, ונעל את דלת הבית כדי שלא תוכל לצאת. לאחר מכן הוא סטר בפניה. המתלוננת יצאה לסלון בוכה והוא הלך אחריה והכה אותה על מנת שתפסיק לבכות. בשעה 2:30 לפנות בוקר העיר אותה, משלא נענתה לבקשתו לשוחח עמה סטר על לחייה, משך בשערותיה, בעט ברגלה ואמר לה שבוקר יכה אותה. כאשר התעוררה, בתגובה לכך שהטיחה בו על כך שהרים עליה יד, הכה אותה בידו, נשך אותה בגבה, ומשך אותה בשערותיה לעבר המיטה בחדר השינה. המשיב מנע ממנה לצאת מהחדר, נטל חגורה עם אבזם מברזל והצליף בה

בכל חלקי גופה. המתלוננת נשכה ושרטה אותו על מנת להימלט. בחלוף מספר דקות נגשה למרפסת, הנמצאת כארבעה מטרים מעל גובה הקרקע וניסתה להימלט כשהיא אוחזת במוט ברזל הצמוד לקיר הבית. המשיב תפס אותה בידה למשך מספר דקות ניסה להחזירה לבית, אך היא השתחררה מידו, קפצה מהמרפסת אל הקרקע ונחבלה מהברזל בו אחזה ומנפילתה. לאחר מכן ברחה אל דירת גיסה ופונתה לבית חולים על ידי משפחתה. כתוצאה ממעשים אלה נגרמו לה חבלות בדמות שפשוף שטחי של כ-5 ס"מ ביד שמאל, שפשוף שטחי של כ-9 ס"מ בשוק שמאל, אדמומיות בעינה השמאלית, סימני נשיכה בגבה, שריטה באפה ושטפי דם באזורים שונים בגופה.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

5. המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה אולם טען כי קיים כרסום משמעותי הפוגע בעוצמתן. לאחר שעייין בראיות, קבע בית המשפט קמא כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית למיחוס למשיב בכתב האישום וככול שיש בה כרסום מדובר בכרסום מועט בלבד. צוין כי התיק מבוסס בעיקרו על גרסת המתלוננת, שעומדת מול גרסת המשיב, וכי בשלב זה לא נבחנת מהימנות העדים. נקבע כי ככלל, הגרסאות שמסרה המתלוננת בפני גורמים שונים, גם במשטרה וגם בבית החולים, עולה בקנה אחד. אף אם עולות תהיות מסוימות לגבי השאלה כיצד לא נותרו סימנים ברורים של חגורה על גופה, או בעניין לקיחת הטלפון הנייד על ידי המשיב, אין מדובר בכרסום שמוביל למסקנה כי התשתית הראייתית רעועה. צוין כי גם בגרסת המשיב חלה התפתחויות, כאשר בתחילה תיאר את מערכת היחסים בינו למתלוננת כטובה מאוד ולבסוף, לאחר שנשאל שאלות קונקרטיות, תיאר מערכת יחסים רעועה הקיימת ביניהם מזה זמן. בית המשפט קמא מצא כי קיימת תמיכה משמעותית לגרסת המתלוננת בסימני החבלות שתועדו על גופה. גם אם ניתן לייחס חלק מהן לנפילתה מהמרפסת, סימנים של "פנס" בעין או נשיכה בגב לא נגרמו כתוצאה מכך. צוין כי החלטה של אדם לקפוץ ממרפסת ביתו, גם אם המרפסת נמצאת בקומה ראשונה, היא החלטה קשה שיש בה כדי ללמד על האימה שאחזה בה מפני מעשיו של המשיב. בית המשפט קמא הבהיר שיש מקום לשקול חלופת מעצר, אך בשל הדינמיקה המשפחתית רצוי שהחלופה המוצעת תיבחן באמצעות תסקיר מעצר. בית המשפט קמא נתן דעתו לטענות המשיב שלפיהן הוא מנהל אורח חיים תקין וחששו מפני אובדן עבודתו בעירייה, אולם סבר שאין באלה כדי להצדיק שחרורו כבר בשלב זה.

6. בתסקיר המעצר שהוגש על ידי שירות המבחן הוערך כי הסיכויים להישנות התנהלות פוגענית בעתיד גבוהים מאוד. אשר לחלופה המוצעת, מעצר בית בבית הוריו ובפיקוחם, התרשמות שירות

המבחן הייתה כי הוריו של המשיב הם בעלי רצון טוב לסייע לו, אולם הם יתקשו להוות עבורו גורמים סמכותיים מצמצמי סיכון אם ינסה להפר את תנאי מעצר הבית. נוכח הערכת הסיכון הגבוהה והעדר התאמה של המפקחים המוצעים וכן בהעדר תובנה לגבי דפוסי התנהלות אלימים, הומלץ על המשך מעצרו עד תום ההליכים.

7. בדיון שהתנהל בבית המשפט לאחר הגשת התסקיר נדחתה ביקורת שמתח בא כוח המשיב על האמור בתסקיר. בית משפט קמא התרשם כי מדובר בתסקיר מפורט ומקיף שבחן את הסוגיות הרלבנטיות. לגבי טענות המשיב בעניין יציבות תעסוקתית ותפקודו בעבודה, הובהר כי אין זה חזות הכול. בין כתלי ביתו, המשיב נהג לכאורה באופן קשה ואלים כלפי בת זוגו. בנסיבות אלה, הורה בית המשפט קמא על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. עם זאת, נוכח דבריו של המשיב לגבי קיומם של מפקחים נוספים, נקבע כי שירות המבחן יבחן את התאמתם לתפקיד ויגיש המלצתו.

8. בתסקיר המשלים דווח כי נבחנו מפקחים נוספים, שני דודים של המשיב, אחותו וגיסו. אולם גם בעניינם שירות המבחן התרשם כי יתקשו להציב למשיב גבולות ויכר כי הם מתקשים להבין את חומרת מעשיו. לפיכך חזר על המלצתו למעצר עד תום ההליכים.

9. בדיון שהתנהל בעניינו של התסקיר המשלים סבר בית המשפט קמא שעליו להתרשם מהערבים המוצעים באופן בלתי אמצעי ונקבע לשם כך דיון נוסף, למחרת היום, בנוכחותם (החלטת כב' השופט פ' שטרק מיום 16.12.20). לדיון התייצבו אחותו של המשיב ושני דודיו (אשר אחד מהם הוא בעל עבר פלילי שענינו אלימות במשפחה). כאמור, בית המשפט קבע כי המשיב ישוחרר למעצר בית בבית הוריו בשכונת בית חנינא בפיקוח הערבים שהתייצבו לדיון, כאשר יתאפשר לו לשהות במקום עבודתו ללא פיקוח (פרט לדרך אליה ובחזרה). במסגרת שיקוליו ניתן משקל משמעותי לכך שהמשך מעצרו עלול לגרום למשיב לאבד את מקור פרנסתו. הוא סבר כי מעצר הבית החלקי, הפיקוח שיוטל על המשיב, הריחוק הגיאוגרפי בין מקום מעצר הבית למקום מגוריה העכשווי של המתלוננת ששבה לבית הוריה בX והאיסור ליצור עמה קשר, מציבים רשת אבטחה מספיקה המפיגה את מסוכנות המשיב כלפי המתלוננת.

10. לטענת העוררת, לא היה מקום להעדיף את הרצון של המשיב לשמור על מקום עבודתו על פני הגנתה של המתלוננת נוכח מסוכנותו כלפיה. שני תסקירי המעצר בעניינו של המשיב לא באו בהמלצה לשחררו בשל הערכה כי המסוכנות הנשקפת ממנו כלפי המתלוננת גבוהה. עוד נקבע כי

המפקחים המוצעים לא מתאימים לתפקידם. במצב דברים בו תסקיר המעצר שלילי וכולל המלצה להמשך מעצרו של המשיב, כאשר הטעם המרכזי לכך הוא המסוכנות הנשקפת ממנו, לא היה מקום לסטות מהמלצתו. בעניינו לא רק שאין ליתן אמון במשיב אלא שהחלופה המוצעת היא לא אפקטיבית. בית המשפט קמא אף לא נימק בהחלטתו מדוע סטה מהמלצת שירות המבחן, במיוחד נוכח אופי העבירות המיוחסות לו. התרשמות מהמפקחים המוצעים באופן בלתי אמצעי, שנפסלו על ידי שירות המבחן, לא מהווה טעם כזה שכן הקושי טמון במשיב עצמו. הלכה מושרשת היא שסטייה מתסקיר שלילי של שירות המבחן תעשה רק במקרים חריגים, אשר לא קיימים במקרה דנן. אמנם שמירה על מקום עבודה הוא חשוב, אולם אינו עומד לפני הצורך להגן על שלומה וחייה של המתלוננת.

11. המשיב טוען מצדו כי נוכח חולשת הראיות לא היה מקום להורות על שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים פרט להרחקה בלבד. העורר הוא בן 32 שנים, נשוי ואב לילדה. הוא עובד בעיריית ירושלים במחלקת התברואה מזה שנים רבות, ועקב מעצרו קיים חשש שיאבד את מקום עבודתו. לטענתו, בתיק ישנן סתירות מהותיות בגרסת המתלוננת היורדות לשורש העניין. מדובר בכרסום ממשי המשליך על עוצמת העילה ומצדיק את שחרורו ללא תנאי. הרקע להגשת התלונה הוא חששה של המתלוננת לגבי משמורת על בתם המשותפת על רקע טענותיה כלפי המשיב כי הוא בוגד בה. לא ניתן משקל לכך שנמצאו עליו סימני חבלה כתוצאה מנשיכה על ידי המתלוננת, שגם שרטה אותו וקרעה את חולצתו. נתנה התייחסות רק לחבלות שנגרמו למתלוננת, שרובן הן כתוצאה מנפילתה. המתלוננת שקרה בנקודות מהותיות, בין היתר לעניין הטלפון שהיה ברשותה ולטענתה נלקח ממנה, על כך שהמשיב נטל את המפתח ונעל אותה בדירה. לטענות אלה אין בסיס. כאשר מדובר בתיק של גרסה מול גרסה, וכאשר גרסת המתלוננת סובלת מפגמים ופרכות, וכאשר למשיב עומדת חזקת החפות, יש מקום לנקוט משנה זהירות בסוגיית המעצר. אך אף אם לא היה קושי בתשתית הראייתית, עדיין היה מוצדק לבחון את שחרורו בשים לב לכך שמדובר באירוע אחד, באדם שהוא נורמטיבי בעיקרו, הקשיים הראייתיים משליכים על עוצמת הראיות ומצדיקים ביתר שאת את שחרורו של העותר בתנאי של הרחקה בלבד. המשיב מוסיף וטוען כי עילת המסוכנות נסתרת בעניינו. כתב האישום מייחס לו אירוע אחד. אין לו עבר פלילי רלבנטי. הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי ושיתף פעולה בחקירתו. כמו כן הוא מצוי במעצר מזה שלושה וחצי חודשים ואף לתקופה משמעותית זו יש השפעה מרתיעה ביותר. ממילא מדובר במסוכנות ממוקדת שעניינה מערכת יחסיו עם בת זוגו בלבד, שניתן לטפל בה בדרך של הפרדה והרחקה. אשר לתסקיר המעצר, מלכתחילה לא היה מקום

להורות על קבלתו. התסקיר מבוסס על דברי המתלוננת בלבד. הוא נכתב מנקודת מוצא שלפיה המשיב הורשע בעבירות שמיוחסות לו. בניגוד למשתמע ממנו, המשיב היה מוכן להשתלב בהליך טיפולי. התסקיר התבסס על אמירות בלתי מבוססות ועל מארג עובדתי שלא נכלל בעובדות כתב האישום. כמו כן, המפקחים נשללו תוך שימוש באמירות כלליות ומבלי שניתן הסבר לפגמים שמצא בהם.

12. לאחר שעיינתי במסמכים ושמעתי את טיעוני הצדדים מסקנתי היא כי דין הערר של המשיב להידחות ודין הערר של העוררת להתקבל בחלקו.

ראיות לכאורה ולעילת מעצר. לאחר שעיינתי בראיות, מצאתי שאין עילה להתערב במסקנת בית המשפט קמא שלפיה קיימת תשתית ראייתית לכאורית, ברף הנדרש, להוכחת ביצוע העבירות המיוחסות למשיב. אמנם קיימות אי התאמות מסוימות בין הודעותיה של המתלוננת במשטרה ובבית חולים. כך, לדוגמא, בבית החולים התלוננה על כך שהמשיב מכה אותה כל יום. לעומת זאת, אין היא טוענת לאלימות מתמשכת מסוג זה במסגרת הודעותיה במשטרה. אף גרסתה לגבי נעילתה בדירה לא ברורה באופן מלא בהתחשב בכך שאשרה בחקירתה שיש לה מפתחות לביתה. עם זאת, דעתי היא כדעת בית משפט קמא, שאין מדובר בסתירות מהותיות היורדות לשורשו של עניין. לגבי האירוע מושא כתב האישום המתלוננת הציגה גרסה עקבית, גם כאשר מדובר בעניינים שניתן לזקוף לחובתה, ובכלל זה העובדה שנשכה את המשיב וששרטה אותו, פעולות שנטען על ידה כי נעשו לצורך הגנה עצמית. כפי שהבהיר בית משפט קמא, גרסתה של המתלוננת נתמכת בראיות אחרות, בין היתר בעדות אביה ואחיה, בסימנים שהתגלו על גופה ובתיעוד הרפואי. אני גם שותפה לדבריו של בית משפט קמא, שמהתנהלות המתלוננת בעת האירוע, ניתן ללמוד על הפחד והחרדה שאחזו בה במהלך האירוע הנטען, אשר גרם לה לקפוץ מן המרפסת מגובה רב יחסית על מנת להימלט מנחת זרועו של המשיב. נוכח מסקנתי, ברור כי קיימת גם עילת מעצר סטטוטורית של מסוכנות.

13. **לחלופת מעצר.** בעבירות של אלימות במשפחה נקודת המוצא היא, שהן מחייבות מעצר שכן הן מתבצעות תוך כדי התפרצויות זעם בלתי נשלט. על כן על דרך הכלל אין בכוחה של חלופת מעצר לנטרל מסוכנות של נאשם (בש"פ 5273/99 פלוני נ' מדינת ישראל (18.8.1999); בש"פ 7626/06 פלוני נ' מדינת ישראל (27.9.2006)). אולם גם בעבירות מסוג זה, אין לשלול שקילת חלופת מעצר במקרים המתאימים וכל מקרה נבחן לגופו ובהתאם לנסיבותיו. עם זאת, בבואו לשקול את שחרור הנאשם נדרש בית המשפט לזהירות יתרה, וזאת גם כאשר השחרור נעשה בתנאים מגבילים (בש"פ 6739/10 פלוני נ' מדינת ישראל (21.9.2010)). בהקשר לעבירות מהסוג

הנדון יש ליתן משקל משמעותי לעמדת שירות המבחן, משעורכי התסקיר הם אנשי מקצוע מיומנים שלהם המומחיות והניסיון הנדרשים לצורך בחינת התנהגותו של הנאשם העומד לפניהם (בש"פ 6626/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (21.9.2010)).

14. בענייננו, צודקת העוררת בטענתה כי לא היה מקום להעדיף את האינטרס של המשיב לשמור על עבודתו על פני שמירה על שלומה של המתלוננת. הן בתסקיר הן בתסקיר המשלים נתנה המלצה לעצור את המשיב עד תום ההליכים מפאת המסוכנות הנשקפת ממנו כלפיה. בית משפט קמא לא נימק מדוע לדעתו המקרה דנן בא באותם מקרים חריגים שבהם קיימת הצדקה לסטות מתסקיר שלילי של שירות המבחן, במיוחד בעבירות של אלימות במשפחה שבעניינן יש לנהוג משנה זהירות בטרם יעשה כן. יש ממש בטענות העוררת כי ככול שנשקלת חלופת מעצר, עליה להיות חלופה הדוקה אשר יהיה בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב. עם זאת, יש ליתן משקל גם לכך שבית משפט קמא בחן את המפקחים מוצעים וסבר, בניגוד לעמדת שירות המבחן, כי הם מתאימים לתפקיד. במצב דברים זה, לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים הרלבנטיים, ובכלל זה העובדה כי המתלוננת נמצאת כיום בבית הוריה הנמצא במרחק גיאוגרפי שאינו קרוב מאוד לבית הוריו של המשיב, ניתן להפיג את מסוכנותו באמצעות מעצר בפיקוח אלקטרוני.

15. נוכח האמור, התיק מוחזר לבית משפט קמא, על מנת שיזמין חוות דעת מתאימה ממנהלת האיזוק האלקטרוני.

לאחר קבלת חוות הדעת, וככול שלא תהייה מניעה לכך, ניתן יהיה לשחרר את המשיב למעצר בית מלא בבית הוריו בבית חנינא בפיקוח אלקטרוני, בתנאים נוספים שייקבעו על ידי בית המשפט ותוך קביעת ערבויות להבטחת תנאים אלה.

אין מניעה כמובן כי בית המשפט יראיין מפקחים מוצעים נוספים על מנת לבחון את התאמתם לתפקיד. עם זאת, אין למנות כמפקח את דודו של המשיב, מר א.א, שהסתבר כי הוא בעל עבר פלילי רלבנטי.

16. בשלב זה, ועד לקבלת חוות דעת כאמור, ימשיך המשיב לשהות במעצר עד תום ההליכים.

ניתנה היום, ה' טבת תשפ"א, 20 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.

